

Entrevista a Miquel Iceta, viceprimer secretari i portaveu del PSC

“Els catalans no sempre decidim allò que més ens convé, però sempre decidim”

MARIA COLL / RAFAEL DE RIBOT

EL SINGULAR DIGITAL, 29.09.09

Quins seran els eixos de la intervenció del president Montilla en el debat de política general que comença avui?

El president explicarà la gestió d'aquest any, l'acord de finançament, què està fent el govern per combatre la crisi i farà una mica de perspectiva respecte el darrer any de legislatura.

És el darrer debat de la legislatura. Hi haurà balanç dels darrers anys?

En la meua intervenció sí. Però si només ens centrem en els aspectes més rellevants d'aquest curs ja tenim: el finançament, les Rodalies, en perspectives la gestió dels aeroports, el traspàs de la inspecció de treball...

I quines seran les noves propostes de cara el nou curs?

Crisi i crisi. En un 80% el tema central ha de ser l'economia perquè això és el que preocupa la gent. En un moment de destrucció d'ocupació hem de parlar d'economia, de les polítiques socials que s'estan fent per evitar l'impacte de la crisi i de les pròpies perspectives de l'economia catalana. Amb realisme, però també esperança.

Les receptes per sortir de la crisi seguiran la línia del conseller Castells?

Aquí no es pujaran els impostos perquè els nostres marges són petits. A més, a Catalunya hem fet coses que altres no han fet: el debat sobre el cèntim sanitari, la reforma de l'impost de successions... En aquest tema no podem enganyar a la gent. Si volem serveis de primera, política social, inversions i ajudes a les empreses, necessitem diners i aquests surten dels impostos. Nosaltres no pujarem els impostos, però ens hauríem de preguntar si ens podem permetre jugar amb una fiscalitat a la baixa. Cal recordar que la fiscalitat espanyola és la sisena més baixa de la Unió Europea.

Quan va començar la crisi deien que Catalunya estava més ben preparada per superar-la, però ara tenim els índexs econòmics més baixos.

Catalunya sortirà una mica abans de la crisi que altres zones, perquè aquí el pes immobiliari no és tan gran com en altres comunitats. D'aquesta crisi en podem aprendre diverses lliçons presents en les nostres refranys: "no estirar més el braç que la màniga", "qui matina fa farina"... és a dir, sense esforç no es produeix i sense remunerar l'excel·lència i la competència no es va enlloc. Són lliçons que no hauríem d'haver oblidat.

L'oposició demana austeritat al govern. Segons el conseller Castells es podia haver prescindit d'un 16% dels informes.

Cal subratllar que per primera vegada sabem quins informes hi ha i es fan. L'oposició, que ara demana tanta transparència, quan estava en el govern deia que feia informes però no els ensenyava als diputats de l'oposició. Per tant, hem fet un pas endavant de gegant. Quan va

començar aquest debat es parlava d'uns informes escandalosos i ara aquests són precisament els més justificats de preu i millor atribuïts als experts que els han fet. Hi ha debats molt lluent, però que acaben sent la xocolata del lloro. Les possibilitats de reducció de les despeses de la Generalitat són molt baixes. És evident que en un moment de crisi cal austeritat, per això els diputats ens hem congelat el sou, però aquests gestos no solucionen gran cosa.

L'any que ve també ho faran?

Em temo que sí. L'administració, encara que econòmicament és poc, ha de tenir un paper de lideratge, d'exemple i de cert rigor, ha de marca una tendència.

Els preocupa que els sindicats parlin d'una tardor especialment "calenta"?

És normal. Hi ha empreses en perill de tancament o ERO importants, hi ha empreses que volen aprofitar la crisi per fer polítiques de contenció salarial... els sindicats han de fer la seva feina i en aquest context és previsible que la conflictivitat sigui més alta que en altres anys. Però això no ens preocupa, ens preocupa la crisi.

Zapatero ha reconegut certa improvisació en les polítiques anticrisi.

L'economia com a ciència ha estat eficaç per explicar el passat però no per fer prediccions. Tots els govern van bastant a les palpentes.

Hi ha qui diu que la sortida de Pedro Solbes i Jordi Sevilla just abans de votar els pressupostos demostra el

descontentament dels ortodoxos del PSOE amb la política econòmica del president.

Són els mateixos que quan Solbes era vicepresident econòmic deien que era un home esgotat per gestionar la crisi.

Quan preveuen certa recuperació?

La recuperació arribarà, però el dubte és quan. Primer arriba la recuperació però es tarda més en veure els seus efectes. L'any vinent podem entrar en un lleuger creixement de l'economia, però potser encara no es produirà un creixement de l'ocupació. El 2010 hi haurà recuperació, però no sé si la gent la percebrà com a tal.

Els preocupa que els resti vots?

Segur i és bo que sigui així. La política també es basa en els estímuls que un té. Si els ciutadans perceben que els governants no se'n surten és lògic que els sancionin. Això vol dir que un govern amb una crisi econòmica no resolta perdi les eleccions? No. Potser creuen que l'alternativa seria pitjor. La crisi és un factor que els ciutadans tenen en compte en el moment d'emetre el vot, però no és una sentència de mort.

La presidenta del TC ha posat una data a la sentència. Hi ha preocupació respecte el posicionament de la resta de grups i dels socis de govern?

Només em preocupa que fem el ridícul. Tinc un malson: la sentència surt a les cinc de la tarda, a les cinc i deu ja hi ha desenes d'opinions diferents sobre què s'ha de fer i l'endemà hi ha una batalla entre tots els partits. Aquest és el risc. Crec que la sentència consagrarà la constitucionalitat de l'estatut, però l'únic que em fa por és que en

comptes de fer un exercici de rigor i anàlisis compartit, repetim l'espectacle d'aquest estiu respecte la manifestació preventiva.

Es podria fer un pacte de silenci?

No. Diuen que la sentència tindrà nou-cents folis, doncs només demano que esperin a parlar el temps necessari que cal per llegir-la. Si volem una resposta unitària no podem fer una cursa sobre qui fa la primera proposta. A Catalunya hi ha molta gent que defensa el dret a decidir, doncs els catalans vam decidir que volíem aquest Estatut. Com més unitària fem la defensa d'aquest Estatut millor servei farem als catalans.

Puigcercós ha assegurat que si la sentència és negativa voldrà dir que l'estat ja no pot oferir res més a Catalunya. Això és un atzucac pel tripartit?

Quan un independentista diu ara que Espanya no té remei sempre m'estranya perquè això ja ho sabia abans de la sentència i abans de l'Estatut. La qüestió és saber què hem de fer políticament després de la sentència i en aquest sentit hem de reconèixer que el marge no és tan gran. Els catalans van votar un Estatut on hi havia un grau d'autogovern i des de la política hem de garantir que aquest sigui respectat. Però em pregunto, per què estem opinant tant de temps sobre una cosa que encara no coneixem? La política no pot ser com els diagnòstics del doctor House: no podem fer desenes de teories abans d'una sentència. I per què donem per fet que serà negativa?

Quin anàlisi polític fa el PSC de la consulta d'Arenys de Munt?

Si fos un partit independentista i hagués estat al marge d'això em preocuparia, però el PSC no és un partit independentista. Nosaltres diem que s'ha de distingir una consulta organitzada per una institució privada

d'una consulta feta per una administració, tenen característiques i efectes diferents. Les entitats tenen el dret a fer consultes, però en un moment que esperem una sentència sobre un Estatut – que aquest sí sabem que respon a la voluntat dels catalans- preguntar sobre la independència no és la millor manera de donar raons per les quals l'Estatut no s'ha de tocar.

Per tant, Arenys fa que els jutges del TC vegin amb més antipatia l'Estatut?

No. Dic que si un té un objectiu no és sensat que abans d'haver-lo assolit se'n plantegi un altre. No podem demanar un permís d'obres i al mateix temps buscar un altre pis. Que la gent que mai ha cregut en aquest Estatut busqui altres vies és lògic, però no ho és que partits com Convergència, que es van comprometre fins a les celles amb aquest estatut, ho facin. Això políticament és xocant.

També és xocant que ERC estigui animant les consultes i al mateix temps formi part del govern.

ERC per defensar la seva independència política va sortir d'un govern. ERC considera que Espanya no es reformable i van estar disposats demostrar-ho participant en el procés de reforma. Ara diuen que el temps els ha donat la raó. Entenc que hi hagi independentistes que vulguin una sentència negativa perquè això els dóna la raó, però no entenc a Convergència.

Comença un any prelectoral. Dos partits de la coalició tenen candidats que no formen part del govern, això pot dificultar el dia a dia?

En principi no perquè vam actualitzar el pacte d'Entesa i vam marcar el darrer any de legislatura.

Precisament un d'aquests candidats, Joan Puigcercós, ja ha posat sobre la taula les condicions mínimes per formar un tercer tripartit. Un és el dret a decidir.

Els catalans decidim tota l'estona. Catalunya no decideix quan vota en unes eleccions? No decideix quan vota l' Estatut? Potser no sempre decidim allò que més ens convé, però sempre decidim. En tot cas, els partits van a unes eleccions amb un programa i ja hi haurà temps per parlar de possibles acords.

El Parlament sembla que tendeix a fragmentar-se. És positiu o negatiu pel PSC?

Operarem segons el mandat dels ciutadans. Els partits, quan apareix nova competència, ens sentim incòmodes, però és la voluntat dels ciutadans. Encara no tinc tan clar que el Parlament tingui més partits, de fet encara no sé quines opcions estaran a les paperetes.

Però la política de pactes formarà pactes de la campanya i s'hauran de donar pistes.

Les coalicions seran un debat, però el gran debat serà si el futur president és José Montilla o Artur Mas. Els pactes s'hauran de fer després.

I haurà nova llei electoral?

Objectivament és molt difícil que arribem a un consens sobre una llei, però sí podríem arribar a un acord sobre com organitzar l'administració electoral de Catalunya. Amb aquesta llei per primera vegada els recursos

electorals de les eleccions catalanes no s'haurien de veure la junta electoral central, sinó a la futura sindicatura electoral catalana. Per tant, nosaltres proposarem fer la Llei de l'administració electoral de Catalunya. Això, si els partits ens hi posem, seria un avenç significatiu.

Per tant, no hi haurà llei electoral.

L'actual sistema electoral català, si a algú beneficia, és a Convergència. Per aprovar la nova llei es necessiten dos terços. Un partit que se sent beneficiat per aquest llei quin motiu tindria per canviar-la mesos abans de les eleccions? Siguem sincers. Nosaltres farem el que sigui perquè hi hagi llei, però tenim clares les dificultats.

Prioritats legislatives pel proper any?

La llei del cinema, la llei de consultes... però la nostra prioritat és la crisi i el darrer any d'una legislatura no és el moment de fer lleis. Hi ha la voluntat de fer l'organització territorial, però sincerament crec que a un any de les eleccions no s'acabarà encara que potser s'avançarà alguna peça. El darrer any de legislatura tot és més complicat perquè l'estímul sempre és menor i quan s'apropen unes eleccions les distàncies entre els partits augmenten.